

Куш Е. О.,

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри теорії та практики перекладу

Національного університету «Запорізька політехніка»

ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ АКТУАЛІЗАЦІЇ КОМІЧНОГО (НА МАТЕРІАЛІ ДИСКУРСУ ВЕДУЧИХ АМЕРИКАНСЬКИХ РОЗВАЖАЛЬНИХ ТОК-ШОУ)

Анотація. Статтю присвячено дослідженню гендерних особливостей вияву комічного в дискурсі телеведучих американських розважальних ток-шоу. У статті надається визначення поняття «комічне», аналізуються форми та засоби його вияву, надаються характеристики ток-шоу як жанру телевізійного дискурсу, з'ясовуються особливості американських комічних ток-шоу “The Daily Show with John Stewart” та “Chelsea Lately”. Основна увага приділяється у статті встановленню гендерних особливостей комунікативної поведінки телеведучих визначених ток-шоу й аналізу мовних засобів актуалізації комічного в їхньому дискурсі.

Комічне є естетичною категорією, що відображає суперечності дійсності, викриває пороки та містить оцінку, яка викликає сміх або посмішку. Формами вираження комічного є гумор, сатира, іронія, сарказм, пародія та гротеск. Являючи собою універсальну категорію, комічне знаходить свою актуалізацію в різних типах дискурсу, зокрема в дискурсі американських ток-шоу.

Ток-шоу є видом розважального розмовного жанру телевізійного дискурсу, що характеризується спонтанністю, уживанням розмовної лексики, періодичною невідповідністю мовлення нормам літературної мови. Метою створення такого дискурсу є також викриття деяких фактів, надання інформації про осіб, події, їх критика, що здійснюється різними формами та засобами комічного.

Одну з вирішальних ролей у цьому відіграє гендерна приналежність ведучого ток-шоу. Комунікативна поведінка чоловіків, що є ведучими розважальних ток-шоу, є більш агресивною та ворожою, ніж у жінок. Це підтверджує дискурс ведучих американських розважальних ток-шоу “The Daily Show with John Stewart” та “Chelsea Lately”. Гумор, сатира та сарказм, а також пародіювання спрямовані здебільшого на критику суспільних і політичних подій та їх експонентів у ток-шоу із Джоном Стюартом. Комунікативна поведінка жінок, які є ведучими розважальних ток-шоу, є більш спокійною та неворожою. Комічне в їхньому дискурсі виявляється в зневажливих і неагресивних жартах. Дискурс телеведучої розважального ток-шоу “Chelsea Lately” Челсі Хендлер свідчить про те, що її жарти й іронія спрямовані не на критику телевізійних каналів, американських політиків чи будь-яких відомих діячів, а на безпосередніх учасників чи гостей програми.

Дискурс Челсі Хендлер також підтверджує, що жінки є більш самокритичними, ніж чоловіки, та не бояться висміювати себе. Саме тому інвективна лексика використовується ведучою насамперед стосовно себе, а потім вже щодо інших. Поряд із негативними й інвективними одиницями Челсі Хендлер використовує слова позитивної семантики, що сприяє створенню ефекту ошу-

каного очікування як елемента комічного в її дискурсі. На відміну від Челсі Хендлер, Джон Стюарт використовує не тільки інвективну, але й табуовану лексику, яку перетворює на оказіоналізми.

Ключові слова: гендерні особливості, дискурс, комічне, комунікативна поведінка, оказіоналізм, ток-шоу.

Постановка проблеми. Вивчення природи комічного розпочалося ще за часів Сократа, Платона й Аристотеля. Більше ніж дві з половиною тисячі років природу та вияви комічного розглядають у межах різних наукових дисциплін: естетики, психології, антропології, культурології, лінгвістики тощо. Отже, проблематика комічного стала нині міждисциплінарною. Це зумовлено тим фактом, що в комічному акумулюється та ретранслюється різноманітний суспільний та індивідуальний досвід, відображається пізнання світу, що оточує людину, в усіх його виявах і суперечностях.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Попри існування великої кількості досліджень комічного та його виявів, що здійснювалися науковцями на різному матеріалі та в різних парадигмах лінгвістики [1–9], ще й дотепер не було приділено окремої уваги вивченню гендерних аспектів вияву комічного, розбіжностей комічної комунікативної поведінки чоловіка та жінки в реальному соціокультурному середовищі, засобів її мовного аранжування. Цей факт і визначає актуальність запропонованої наукової розвідки.

Метою статті є аналіз гендерних особливостей мовної репрезентації комічного, що здійснюється на матеріалі американських розважальних ток-шоу. Завдання статті полягають у визначенні поняття комічного, аналізі форм і засобів його вияву, наданні характеристики ток-шоу як жанру телевізійного дискурсу, з'ясуванні особливостей американських комічних ток-шоу “The Daily Show with John Stewart” та “Chelsea Lately”, встановленні гендерних особливостей комунікативної поведінки телеведучих визначених ток-шоу, аналізі мовних засобів актуалізації комічного в їхньому мовленні.

Виклад основного матеріалу. Згідно з «Філософським енциклопедичним словником» комічне розглядається як «естетична категорія, що віддзеркалює невідповідність між недосконалим, неповноцінним змістом явища чи предмета та його формою, що претендує на повноцінність і значущість; між важливою дією та її недосконалим результатом, високою метою та негідним засобом. Виявлення та викриття цієї невідповідності породжує відчуття комічного» [10, с. 282]. Основою комічного як специфічного світосприйняття є надія на відновлення гармонії, норми [1, с. 69]. Саме ж поняття «комічне»

(від грецьк. *komikos* – веселий, комічний, від *komos* – весела ватага на сільському святі Діоніса в Давній Греції) сягає ігрового, святкового, колективного сміху на святах [5, с. 11].

Основними формами комічного вважають іронію та гумор [5, с. 16]. І.О. Єлісеєва вважає, що «гумористичне в іронії ховається під ефектом серйозності, з додаванням негативного ставлення. Тоді як сам гумор відзначається серйозністю, прихованою під гумористичним, часто з перевагою позитивного ставлення» [11, с. 217]. Комічне як естетична категорія може виражатися в гуморі, сатирі, іронії, сарказмі та гротеску [5, с. 15]. До мовних засобів актуалізації комічного відносять фонетичні, лексичні, фразеологічні, граматичні [6, с. 39]. У сучасних дослідженнях передусім підлягає аналізу семантична природа комічного [11–14], його актуалізація в різних типах і жанрах дискурсу [3; 6–9; 11].

Дискурс ток-шоу є жанром телевізійного дискурсу, який, слідом за Н.О. Мелеховою, ми розуміємо як «субдискурс масмедійного дискурсу, зв'язний вербальний (на рівні звукоряду) та невербальний (на рівні відеоряду), усний і писемний (титри, текстові заставки) текст у сукупності лінгвістичних і екстралінгвістичних факторів, текст, взятий у подієвому аспекті, мовлення як цілеспрямовану соціальну дію» [15, с. 4]. Мета такої дії залежно від жанру телевізійного дискурсу й інтенції його учасників може бути різною: інформування, розвага, освіта, спонування тощо. Інтенції учасників телевізійного дискурсу залежать від жанрів, які його представляють. Крім того, необхідно зазначити, що особливості жанрів телевізійного дискурсу залежать від культури, реалій, менталітету суспільства, у якому вони народжуються. Дж. Мітелл у книзі “Genre and Television: From Cop Shows to Cartoons in American Culture” стверджує, що «жанри – це продукти культури, які створюються засобами масової інформації та підлягають постійним змінам і переоцінці» [16, с. 32].

Американське телебачення рясніє різними жанрами, які часто змішуються. О.Г. Ларіна розглядає жанри телевізійного дискурсу як «складні мовленнєві події», а за тематичною ознакою виокремлює теленовини, телесеріали, художні фільми, телеспектаклі, мультиплікаційні фільми, телеінтерв'ю, теле-рекламу, теледебати, телешоу, телеігри, телеклуби, телешопи, програми про здоров'я, науково-популярні програми, пародійно-гумористичні програми тощо [17, с. 4]. За структурно-композиційною ознакою науковець виокремлює теленовини, телеінтерв'ю, теледебати, телеігри, ігрові шоу, реаліті-шоу, ток-шоу тощо [17, с. 5].

Отже, ток-шоу є окремим жанром телевізійного дискурсу. Жанр ток-шоу в теледискурсі характеризується низкою ознак. О.Г. Ларіна аналізує американські ток-шоу та виокремлює їхні екстралінгвістичні ознаки. До них вона відносить склад ток-шоу: ведучого чи ведучих, помічників ведучих, гостей, експертів, глядачів у студії. Науковець відзначає важливість організаційно-технічного чинника та підкреслює важливість заявленої ведучим теми, участь у дискусії експертів або глядачів, пультів для голосування, музичної заставки, що є візитною карткою ток-шоу, студії, де відбувається основна дія [17, с. 7].

За стилістичною ознакою О.Г. Ларіна відносить ток-шоу до розмовного жанру телевізійного дискурсу, що відрізняється спонтанністю, використанням розмовної лексики, періодичною невідповідністю мовлення нормам літературної мови [17, с. 8]. Коли йдеться про дискурс засобів масової інформації (далі –

ЗМІ), стало модним уживати термін «формат», що може включати в себе елементи різних жанрів. О.О. Новікова виокремлює «гібридність» як ознаку телевізійного формату: «Чим більш складною є гібридна структура формату тієї чи іншої програми, тим більша ймовірність успіху цього телевізійного продукту у глядачів. Увесь гібридний формат може зацікавити різні вікові та соціальні верстви аудиторії, надаючи за підсумками високий рейтинг програмі» [18, с. 59]. Бекка Крагін підкреслює таку особливість ток-шоу, коли говорить про формат цього жанру: «оскільки цей жанр слугує функції як розваги, так і інформування, він зводить цілі та методи, які часто суперечать одне одному» [19, с. 156].

Вибір ток-шоу американських телеведучих Джона Стюарта та Челсі Хендлер зумовлений тим, що, незважаючи на різноманітність тем, які обговорюються на них, гостей різних статусів, обидва телеведучі забезпечили високий рейтинг своїх програм на американському телебаченні завдяки своїй харизмі, комічності передач і водночас їхній інформативності. Ток-шоу “The Daily Show with John Stewart” транслюється на американському каналі Comedy Club з 1996 р. Коли його ведучим став Джон Стюарт, воно набуло політичної спрямованості: Дж. Стюарт став пародіювати новини на різних каналах американського телебачення. Однією з головних тем цього ток-шоу стала критика сучасних ЗМІ США. У ток-шоу іноді включаються сегменти з фальшивими новинами від «репортерів», яких ведучий оголошує як «головних експертів» з того чи іншого питання. Складовими частинами ток-шоу є рубрики “Back in Black”, “This Week in God”, “Are you Prepared?”, “Trendspotting”, “Willmore-Oliver Investigates”, “You’re welcome”, “Money Talks”. Безумовно, невід’ємною частиною ток-шоу є інтерв’ю з відомим гостем.

“Chelsea Lately” є півгодинним шоу, яке розпочинається з короткого монологу ведучої у стилі стенд-ап. Виступ у стилі стенд-ап є авторським і сольним, у якому актор звертається до аудиторії у формі невимушеного монологу, спрямованого на обговорення актуальних тем [20, с. 36]. Темою такого монологу здебільшого слугують будь-які актуальні новини, зазвичай із світу поп-культури, шоу-бізнесу. Іноді монолог може бути підкріплений відеоматеріалом або слайд-шоу. Потім ведуча ток-шоу Челсі Хендлер представляє комедіантів, акторів або гостей за круглим столом і, зрештою, свого асистента, до якої вона звертається час від часу для того, щоб пошуткувати або висміяти його перед аудиторією чи гостями.

Різноманітність, гібридність (у термінах О.Г. Ларіної), харизма ведучих та їхня дотепність роблять вказані ток-шоу не тільки привабливими для глядачів, але й комічними. Не можна не погодитися у зв'язку із цим також із Н.Н. Панченко, яка вказує, що «породження комічного змісту має особистісний характер. Комічний зміст є одномоментним, ситуативно зумовленим; він усвідомлено конструюється особистістю на певного адресата, в об'єкт його входить розуміння даного змісту та реагування на нього у вигляді перлокутивної гумористичної реакції» [7, с. 32]. Ведучі вказаних ток-шоу практично постійного переключаються з одного режиму на інший. Вони виконують ролі професійних комедіантів і «розігривають» публіку коротким монологом, а потім зустрічають гостя і вступають із ним у словесну «дуель».

Вочевидь, одним із вирішальних чинників, що створює образ ведучого ток-шоу, є гендер. Якщо метою ток-шоу Джона Стюарта є пародіювання серйозних новин і головних каналів

країни, то Челсі Хендер сама висміює своє ток-шоу та багато інших реаліті-шоу на розважальному каналі *E*, де їх показують. Ток-шоу "Chelsey Lately" буває зневажливими жартами на адресу гостей, персоналу, співведучого, але про себе вона говорить із найбільшою долею іронії, наприклад:

I think of myself as someone who wants to get as far away as possible from the retarded people I work with [21].

Ведуча телешоу "Chelsey Lately" іронізує не тільки над собою, але й над стереотипами про євреїв, до яких вона належить:

Guy Pearce: A lot is being shot there, yes. Er, it was French production and there's a great studio that's been built in Serbia and I guess it's cheap. It's always about money.

Chelsea: I guess it is always about money, especially when you're re talking to a Jew like me [22].

Челсі Хендлер сміється над собою та суспільством. Так, у передачі після Різдва вона говорить про любов американців до їжі, особливо у свята. Такий прийом, який узагальнює та дозволяє глядачу асоціювати себе з ведучою, а також іншими глядачами, властивий жіночому гумору. З огляду на те, що проблема зайвої ваги хвилює передусім жінок, стає зрозумілим, кому призначено жарт:

Today is the day after Christmas and most of us are so fat and bloated that we have no interest in being penetrated <...> from the front or the back [23].

Мовлення ведучої характеризується автобіографічністю. Так, наприклад, вона розповідає аудиторії про свої пригоди та проблеми з поліцією:

Yeah, I would have made you look like Mother Teresa, because I would have been a hot mess <...> If I got famous in my twenties, I would have been drinking, driving, fucking, sucking <...> I mean, whatever I do now is so tame compared to me! [24].

Образ Джона Стюарта в сатиричному шоу політичного характеру є зовсім іншим: він – викривальник. Його іронія та сарказм спрямовані на уряд, політиків, головні канали новин країни, відомих американцям осіб. Агресія та ворожість у гуморі, абсурдистський гумор із сатиричним відтінком уважають невід'ємними елементами чоловічого гумору [19, с. 168]. Притаманні вони й Джону Стюарту. Залежно від ситуації він обирає той чи інший образ, який може впізнати глядач за різними ознаками відповідного образу для пародіювання, зокрема:

Jon: First of all, it's great to see you guys! The movie <...> er, I haven't seen it, but I heard <...> no, it's great. It's <...> it's <...> you guys are hilarious. Tell me about being on the set together. That must have been <...> that must have been something. The two of you guys <...> The hijinks, you know what I mean <...>

Will Ferrell: Yeah, we had a lot of fun!

Jon: Yeah <...>

Will Ferrell: There were a lot of pranks we pulled on each other.

Jon: Right, right <...>

Will Ferrell: Er, this one prank that I pulled on Zach <...> Zach has nut allergy <...>

Jon: Oh <...>

Will Ferrell: And <...>

Zach Galifianakis: And I'm not even gay!

Jon: Right, right <...>

Will Ferrell: And so I had the <...> the, er, you know, the craft service guy put some walnuts in his breakfast burrito <...>

Jon: Oh, ok <...>

Will Ferrell: And er and his throat closed up <...> to the point that someone said "Someone call a doctor!" and he was laughing so hard, "No, seriously, someone, call a doctor!" and EMTs came and, er, they said, this is what they said "If it'd been 5 minutes later, he would have died".

Jon: Yeah <...> Um [25].

У вказаному фрагменті Джон Стюарт пародіює відомого американського історика та письменника Лорена Грехема, який критикував політику Барака Обами, спрямовану на запобігання війні із Сирією, та називав провалом зовнішньої політики США і втрати авторитету країни в очах світового співтовариства. Те, що Лорен Грехем називав провалом, Джон Стюарт порівнює з фіаско, пов'язаним із неправильним підбором аксесуарів для волосся. Ведучий копіює високий голос Л. Грехема, його манеру говорити та жестикулювати, намагається створити образ цієї людини. Порівняння між ситуацією потенційної війни із жертвами серед мирного населення та вибором аксесуарів є безглуздом. Таке порівняння спрямоване на висміювання частини населення Америки, що підтримує ідею війни із Сирією.

Уживання інвективної лексики є характерним для мовлення обох із зазначених ведучих. Челсі Хендлер уживає таку лексику стосовно себе й інших учасників ток-шоу, що викликає сміх глядачів. Іноді такі слова сполучаються з позитивно-оцінною лексикою, створюють ефект ошуканого очікування:

You look at me and you see a law-abiding clean-cut classic American slut [26].

На відміну від Челсі Хендлер, Джон Стюарт не просто вживає інвективну та табуовану лексику стосовно об'єкта жарту та критики, але й перетворює її на окаціоналізми, наприклад:

Earlier this week we talked about how the official launch of Obamacare was marked by web glitches and long delays, but there was another obstacle to Obamacare's implementation – total dickishtness [27].

Визначений фрагмент є початком монологу Джона Стюарта, у якому він пояснює, які проблеми виникають в американському суспільстві у зв'язку з утіленням у життя програми медичного страхування під назвою *Obamacare*. Ведучий використовує у вказаному фрагменті авторський окаціоналізм *dickishtness*. Зазначимо, що лексема *dick* має значення: 1) *a man's penis*; 2) *a stupid or contemptible man*; 3) *anything at all* [28, с. 201]. У вказаному контексті окаціоналізм *dickishtness* використовується у значенні *тупість, дурість*. Отже, застосування цієї лексеми спрямоване в мовленні Джона Стюарта на критику програми медичного страхування, уведеного Бараком Обамою.

Висновки. Отже, комічне викриває пороки, суперечності дійсності та містить оцінку, яка викликає сміх або посмішку. Основними формами вияву комічного є гумор та іронія. Комічне актуалізується в різних типах дискурсу. Ток-шоу є видом розважального розмовного жанру телевізійного дискурсу, метою створення якого є не тільки розважання адресата, але й викриття окремих фактів, надання інформації про деякі події, осіб, їх критику, пародіювання, що може здійснюватися різними формами та засобами комічного. Гендерна приналежність ведучих ток-шоу визначає вибір форм і засобів актуалізації комічного в таких шоу. Про це свідчить дискурс ведучих американських розважальних ток-шоу "The Daily Show with John Stewart" та "Chelsey Lately". Агресивний гумор, сарказм і пародіювання є більш характерними для комунікативної поведінки чоловіка-ведучого, зневажливі та неагресивні

жарти – для жінки. Засобами актуалізації в дискурсі ведучих вказаних ток-шоу виступають інвективні одиниці, які використовуються поряд зі словами позитивно-оцінної семантики, створюють комічний ефект у мовленні ведучої одного із вказаних шоу, перетворюються на оказіоналізми в мовленні ведучого в іншому. Перспективи подальших досліджень убачаємо в аналізі гендерних і лінгвокультурних особливостей дискурсу ведучих розважальних ток-шоу різних англійських країн.

Література:

1. Антонио И.А. Юмор и комическое в лингвистических исследованиях. *Филологические науки*. 2008. № 6. С. 69–74.
2. Бушев А.Б. Жанры и языковые механизмы комического. *Studia culturae*. 2011. Вып. 12. С. 217–234.
3. Логинова Т.А. Логико-семантические основы юмора американского анекдота : автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04. Самара, 2010. 28 с.
4. Лучковский Р.Я. Лингвокультурологические особенности английского юмора (на материале произведений П.Г. Вудхауза). *Материалы Региональной межвузовской научно-практической конференции студентов, аспирантов и молодых ученых*. Пятигорск, 2005. С. 130–132.
5. Мишина О.В. Средства создания комического в видеотексте: на материале английского юмористического сериала "Monty Python Flying Circus" : дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04. Самара, 2007. 203 с.
6. Орлова Г.К. Способы создания комического эффекта в сказке Г.Х. Андерсена «Маленький Клаус и Большой Клаус». *Вестник Московского университета. Серия 9 «Филология»*. 2003. С. 135–140.
7. Панченко Н.Н. Лингвистическая реализация комического в новостном дискурсе : дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04. Иркутск, 2005. 206 с.
8. Сысоева О.А. Литературная пародия : проблема жанра. *Вестник Нижегородского университета имени Н.И. Лобачевского*. 2013. № 12. С. 42–46.
9. Тепляшина А.Н. Жанры и формы комического в таблоидах. *Вестник Санкт-Петербургского университета*. 2016. Вып. 11. С. 131–139.
10. Философский энциклопедический словарь / гл. ред. Л.Ф. Ильичев. Москва : Советская энциклопедия, 1983. 839 с.
11. Елисеева И.Б. О средствах создания пародийной художественной реальности в произведениях Терри Прэтчерра. *Известия Тульского университета. Гуманитарные науки*. 2008. Вып. 1. С. 215–220.
12. Attardo S. *Linguistic Theories of Humor*. Berlin : Mouton de Gruyter, 1994. 426 p.
13. Бирюков Н.Г. Семантическая категория комического. *Вестник Челябинского государственного университета. Филология. Искусствоведение*. 2010. Вып. 42. С. 16–21.
14. Ивлева С.В. Семантические характеристики комического. *Вопросы когнитивной лингвистики*. 2010. № 3. С. 133–138.
15. Мелехова Н.О. Исповедальное телевизионное интервью как речевой жанр масс-медиа дискурса : автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.19. Ярославль, 2010. 23 с.
16. Mittel J. *Genre and Television : From Shows to Cartoons in American Culture*. Oxford : Routledge, 2004. 241 p.
17. Ларина Е.Г. Лингвопрагматические особенности ток-шоу как жанра телевизионного дискурса (на материале американских телевизионных программ) : автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04. Волгоград, 2004. 22 с.
18. Новикова А.А. Гибридность как определяющий признак телевизионного формата. *Вестник Московского университета. Серия 10 «Журналистика»*. № 6. С. 56–65.
19. Cragin B. Beyond the Feminine : Intersectionality and Hybridity in Talk Shows. *Gender watch*. 2010. № 33. P. 154–172.
20. Куш Е.О. Засоби вираження гумору в художньо-публіцистичному та кінематографічному дискурсі Вуді Аллена. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського*. Серія «Філологія. Соціальні комунікації». 2020. Т. 32 (71). № 1. С. 34–39.
21. Chelsea Lately. July 2, 2012. URL: http://www.dailymotion.com/video/xs6_chel-sea-lately-july-2-2012-russell-brand-shortfilms (дата звернення: 07.04.2021).
22. Chelsea Lately. April 1, 2012. URL: http://www.dailymotion.com/video/xq78_chelsea-lately-april-1-2012-guy-pearce_shortfilms (дата звернення: 07.04.2021).
23. Chelsea Lately. December 26, 2012. URL: http://www.dailymotion.com/video/xwma49_chelsea-lately-december-26-dita-von-teese_film (дата звернення: 07.04.2021).
24. Chelsea Lately. April 16, 2012. URL: http://www.dailymotion.com/video/xqbds221_chelsea-lately-april-16-2012_shannon-doherty_shortfilms (дата звернення: 07.04.2021).
25. The Daily Show with John Stewart. July 26, 2012. URL: <http://www.thedailyshow.com/watch/thu-july-26-2012/zach-galifianakis-will-ferrell> (дата звернення: 09.04.2021).
26. Chelsea Lately. July 25, 2012. URL: http://www.dailymotion.com/video/xsn21023_chelsea-lately-july-25-2012-2_shannon-doherty_shortfilms (дата звернення: 09.04.2021).
27. The Daily Show with John Stewart. July 26, 2012. URL: <http://www.thedailyshow.com/watch/thu-october-10-2013/medican-t> (дата звернення: 09.04.2021).
28. Cambridge International Dictionary of English / ed. by N. Jones. Cambridge : Cambridge University Press, 1995. 1774 p.

Kushch E. Gender peculiarities of actualization of comic (based on discourse of presenters of American entertaining talk shows)

Summary. The article is devoted to the research of gender peculiarities of actualization of comic in the discourse of presenters of American entertaining talk show. The definitions of the notions of "comic" is given, forms and ways of its revealing are analyzed in the article. Talk show as a genre of television discourse is characterized and peculiarities of American comic talk shows "The Daily Show with John Stewart" and "Chelsea Lately" are also clarified in the article. Main attention is given in it to the analysis of gender peculiarities of communicative behavior of show presenters in the abovementioned talk show and language means of actualization of comic in their discourse.

Comic is an aesthetic category that reveals contradictions of reality, exposes vices, and causes laugh or smile. Humor, satire, irony, sarcasm, parody and grotesque are considered to be forms of expressing of comic. As a universal category, comic can be actualized in any type of discourse, in the discourse of American talk shows in particular.

Talk show is a type of entertaining genre of television discourse, characterized by spontaneity, use of colloquial lexis, and certain periodicity of incomparability of speech with the norms of literary language. The aim of creating of such a discourse lies in revealing certain facts, giving information about certain persons, events, their critics actualized by different forms and means of comic.

Gender factor of presenters of talk shows plays an important role in the realization of the aim. Communicative behavior of male presenters of show is more aggressive and hostile than female ones. This is confirmed by the discourse of presenters of American entertaining talk shows "The Daily Show with John Stewart" and "Chelsea Lately". Humor, satire and sarcasm

are mostly directed at the critics of social and political events and their exponents in the talk show with John Stewart. Communicative behavior of Chelsey Handler from the talk show "Chelsey Lately" is more calm and not hostile. Her jokes and irony are directed at the participants of the program or its quests first of all.

The discourse of Chelsey Handler shows that female show presenters are more self-critical, than male ones. They are not afraid to deride themselves. That's why invective lexis

is used by Chelsey Handler towards herself in the talk show first all. Invective lexical units are also used together with units of positive semantics in her discourse. This contributes to creating of the effect of failed expectations as an element of comic in it. Unlike Chelsey Handler, John Stewart uses not only invective but also taboo lexical units, changing them into occasionalisms.

Key words: gender peculiarities, discourse, comic, communicative behavior, occasionalism, talk show.